

14-01-045

HØYDAHL OHME'S AVD. FOR AVISUTKLIPP

Roald Amundsenstgt. 1, Oslo
Sentralbord: 41 36 20

Utklipp av: Verdens Gang

SEP 6 - 1950

„Det ville ikke ha gagnet studentene —“

Må formannen som hoppet av i Caux gå?

Formannen i Norsk Studentsamband, Jan Hallingskog er kommet tilbake fra Caux. Som tidligere opplyst i V. G. skulle han opprinnelig til Praha som norsk delegat ved møtet i Den internasjonale studentunion — IUS. Etter et opphold i Caux — hovedkvarteret for Moralsk opprusting — bestemte han seg for ikke å reise. Det råder meget opphisset stemning i Norsk Studentsamband av denne grunn, og blant studentene i Oslo later det til å være en utbredt oppfatning at han må gå av som formann.

— Ønsker De selv å fortsette?

— Hvis styret ønsker at jeg skal fortsette, er jeg villig. Jeg kommer til å legge fram en skriftlig redegjørelse for mitt standpunkt, så får styret treffe den endelige avgjørelse.

— Ble ikke studentene i Norge prinsippet umyndiggjort ved at De lot være å reise? Studentene hadde fattet et vedtak og måtte vel da etter vanlig demokratisk praksis stole på at det ble satt ut i livet?

— Prinsipielt er det riktig. Saken er imidlertid at jeg tidligere var en av dem som gikk hardest inn for å sende representanter til IUS. Fellesutvalget i Bergen gikk nærmest med på det fordi Oslo ivret så sterkt. Trondheim og Ås gikk imot vedtaket. Jeg føler meg av denne grunn spesielt ansvarlig, og da jeg så at det var et feilgrep, mente jeg at jeg måtte ta konsekvensen. Jeg er overbevist om at hvis saken var lagt fram slik som jeg ser den i dag ville beslutningen om å sende representanter aldri vært fattet.

— Er det ikke nokså viktig å holde seg til spillereglene?

— Hvis en ser saken utelukkende fra den synsvinkelen er jeg enig. Men jeg var tvunget til å se saken fra en internasjonal synsvinkel. Gjennom sam-

taler med studenter fra hele verden — spesielt med studenter fra Asia — så jeg at det rent praktiske studentpolitiske synspunkt som sto bak vedtaket ikke var tilstrekkelig. Jeg hadde da valget mellom lojaliteten overfor styrevedtaket og lojaliteten overfor det høyeste svar jeg hadde sett på dette spørsmål. Jeg valte det eneste jeg i realiteten så tjente de norske studenter.

— Er ikke en slik beslutning nokså farlig for tilliten mellom representanter og de som representeres?

— Prinsippet må stå klart. Men det var her valg mellom det prinsipielle og det spesielle, — hvor jeg i dette tilfellet var hellig overbevist om at det ikke ville gagne norske studenter å handle annerledes. Men enten jeg går eller ikke, så vil jeg gjerne ha understreket at vi må bygge opp et mer positivt alternativ overfor kommunismen enn vi har i dag. Studentene fra Østen øyner i dag ikke noe annet alternativ enn IUS.